

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 28.11.2012
COM(2012) 750 final

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

Årlig vækstundersøgelse 2013

INTRODUKTION

Den aktuelle økonomiske og finansielle krise i EU har medført gennemgribende forandringer, der afspejles i den omfattende omstrukturering af vores økonomier, som finder sted i øjeblikket. Processen griber forstyrrende ind og er en politisk og samfundsmæssig udfordring – men den er nødvendig, hvis vi skal skabe grundlag for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og konkurrenceevne i fremtiden.

For at kunne videreføre de nødvendige reformer er EU nødt til at vise, at EU's politikker fungerer, at de giver resultater over tid, og at de vil blive gennemført på retfærdig vis hvad angår deres indvirkning på samfundet. Medlemsstaterne og EU-institutionerne har et fælles ansvar for at afhjælpe tidligere problemer og bringe EU på en mere bæredygtig udviklingskurs fremover. EU anerkender, at medlemsstaternes økonomier er tæt forbundet til hinanden, og ændrer nu sin økonomiske styring for at sikre bedre politiske løsninger på nuværende og kommende udfordringer.

Denne årlige vækstundersøgelse markerer starten på det europæiske semester 2013 og beskriver, hvordan det fælles ansvar kan bruges til at skabe forandringer i hele EU og danne grundlag for ny vækst og beskæftigelse.

Baggrund

Den økonomiske situation i EU var fortsat usikker i 2012. For året som helhed ventes BNP nu at falde med 0,3 % i EU og med 0,4 % i euroområdet. Det vil tage tid at få skabt et bæredygtigt opsving¹. Efter flere år med svag vækst har krisen alvorlige samfundsmæssige konsekvenser. Velfærdssystemerne afbødede i første omgang nogle af virkningerne, men konsekvenserne mærkes nu overalt. Arbejdsløsheden er steget markant, og nød og fattigdom bliver mere og mere udbredt. Problemerne er særligt synlige i euroområdet, men ses også i de øvrige EU-lande.

Krisens varighed har ikke hjulpet medlemsstaterne til at fremskynde deres opfyldelse af Europa 2020-målene for beskæftigelse, forskning og udvikling, klima/energi, uddannelse og fattigdomsbekæmpelse, og generelt er EU bagud, når det drejer sig om opfyldelsen af disse mål². Der skal imidlertid ske fremskridt på alle disse områder, hvis vi skal skabe en intelligent, bæredygtig og inklusiv europæisk økonomi.

Udfordringerne er meget forskellige fra land til land og inden for euroområdet, men udsigten til et langsomt opsving gør situationen vanskelig for EU som helhed. Det samlede gælds niveau for private og offentlige aktører begrænser mulighederne for at iværksætte nye aktiviteter og investeringer. Skatte- og pengepolitiske instrumenter er i udbredt grad blevet anvendt, og der er nu begrænset råderum. Strukturelle reformer har stor betydning for genopretningen af Europas konkurrenceevne, men det er ofte vanskeligt at træffe beslutning om sådanne reformer. Hvis reformtempoet skal fastholdes, er det særdeles vigtigt at sikre åbenhed om målene for de aktuelle politikker og sikre, at tiltagenes indvirkning på samfundet er retfærdig.

¹ Der findes yderligere oplysninger om den økonomiske og beskæftigelsesmæssige situation i Kommissionens økonomiske efterårsprognose, som blev offentliggjort den 7. november 2012, og i ledsagedokumenterne til denne vækstundersøgelse.

² Der findes en oversigt over fremskridtene med Europa 2020-målene i "Europe 2020 Strategy – towards a smarter, greener and more inclusive EU economy?", Eurostat, Statistics in focus, 39/2012.

Udsigterne på kort sigt er stadig usikre, men der er også positive tegn. Der er ved at blive rettet op på de makroøkonomiske ubalancer, der er blevet opbygget over en længere årrække, og visse dele af Europa er ved at genvinde deres konkurrenceevne, om end der stadig er lang vej igen, før de resultatmæssige forskelle er udlignet³. Der gøres fremskridt med konsolideringen af de offentlige finanser, og der er taget vigtige skridt til at mindske spændingerne på finansmarkederne. Lige så vigtigt er det, at i de lande, som har iværksat gennemgribende reformer, ses nu de første tegn på, at reformerne begynder at virke, hvilket kommer til udtryk i en lavere gældsbyrde i den private og den offentlige sektor i en række medlemsstater og stigende eksport i flere lande, som tidligere havde store handelsunderskud.

Der er allerede gjort meget på EU-plan i 2012 for at bryde den onde cirkel, der skyldes den negative vekselvirkning mellem svaghederne i vores finansielle systemer, spændingerne på statsgældsmarkedet og lav økonomisk vækst, og skabe de rette betingelser for et bæredygtigt opsving:

- Etableringen af den europæiske stabiliseringsmekanisme sikrer en troværdig bagstopperfunktion, der kan hjælpe de eurolande, hvis adgang til finansiering er begrænset.
- Stats- og regeringschefernes vedtagelse af en vækst- og beskæftigelsespagt på Det Europæiske Råds møde i juni 2012 ventes at styrke EU-lovgiverens og EU-administrationernes indsats for at mobilisere de vækstoffremmende redskaber, som de råder over – fra gennemførelsen af akterne for det indre marked til en mere målrettet udnyttelse af EU's strukturfonde. Kommissionen fremlagde desuden for nylig et forslag til en strategi, der skal forbedre den måde, hvorpå energimarkeder fungerer, samt foranstaltninger til styrkelse af erhvervspolitikken.
- Nye bestemmelser, som skal forbedre den økonomiske styring, navnlig inden for euroområdet, er enten ved at blive gennemført (lovgivning vedrørende den såkaldte "sixpack"), er vedtaget (traktaten om stabilitet, samordning og styring) eller ventes vedtaget snart (lovgivning vedrørende den såkaldte "twopack").
- Den Europæiske Centralbank har truffet vigtige foranstaltninger til beskyttelse af den finansielle stabilitet i euroområdet.

Der drøftes andre vigtige tiltag, som vil påvirke EU's fremtid:

- Der er endnu ikke indgået en overordnet aftale om EU's flerårige finansielle ramme for 2014-2020. Dette bliver afgørende for genskabelsen af vækst og konkurrenceevne i hele EU og for opfyldelsen af Europa 2020-målene.
- Der drøftes flere vigtige skridt, der kan styrke Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU). Samtidig med denne undersøgelse fremlægger Kommissionen en plan for en egentlig ØMU. Disse spørgsmål vil også blive drøftet på Det Europæiske Råds møde i december 2012.

De årlige landespecifikke henstillinger, som blev vedtaget i juli 2012⁴, forventes at danne grundlag for medlemsstaternes indsats. Opfølgningen på henstillingerne er genstand for en løbende dialog mellem medlemsstaterne og Kommissionen, og fremskridtene vil blive vurderet til foråret. Som det fremgår af Europa-Parlamentets betænkning om det europæiske

³ Kommissionen vedtager den anden årlige rapport om varslingsmekanismen (COM(2012)751) om makroøkonomiske ubalancer samtidig med denne undersøgelse.

⁴ De landespecifikke henstillinger kan findes på: http://ec.europa.eu/europe2020/making-it-happen/country-specific-recommendations/index_en.htm.

semester⁵, har overvågning på EU-niveau stor betydning for samordningen og suppleringen af medlemsstaternes egen indsats.

Prioriteterne

Formålet med denne årlige vækstundersøgelse er at fastsætte de økonomiske og sociale prioriteter for EU i 2013 ved at udstikke nogle overordnede retningslinjer for tilrettelæggelsen af medlemsstaternes og EU's politikker. Undersøgelsen markerer starten på det tredje europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker, hvor de nationale resultater og prioriteter vurderes i fællesskab på EU-plan i første halvår hvert år. Det Europæiske Råd udsender retningslinjer i marts 2013, og medlemsstaterne skal fremlægge ajourførte nationale programmer inden midten af april 2013, hvorefter Kommissionen vil fremsætte sine landespecifikke henstillinger.

Udfordringen på kort sigt er at genskabe tilliden og stabilisere den økonomiske og finansielle situation og samtidig gennemføre strukturreformer, der kan danne grundlag for et bæredygtigt opsving med stor beskæftigelse og vil give mulighed for en omlægning af økonomien på mellemlang sigt. Det vil tage tid, så der skal sættes ind nu.

På grundlag af de positive tegn på, at allerede gennemførte reformer har en virkning, mener Kommissionen, at prioriteterne i sidste års vækstundersøgelse i store træk kan fastholdes, og at indsatsen på nationalt plan og på EU-plan i 2013 fortsat bør have fokus på følgende fem prioriteter:

- Fortsættelse af en differentieret og vækstfremmende finanspolitisk konsolidering
- Genetablering af normale lånemuligheder i økonomien
- Fremme af vækst og konkurrenceevne på kort og længere sigt
- Bekæmpelse af arbejdsløsheden og krisens sociale konsekvenser
- Modernisering af den offentlige forvaltning

1. FORTSÆTTELSE AF EN DIFFERENTIERET OG VÆKSTFREMMENDE FINANSPOLITISK KONSOLIDERING

Som følge af krisen er den offentlige gælds omfang på få år steget fra 60 % til 90 % af BNP i gennemsnit i euroområdet. Der skal foretages et grundigt eftersyn af de offentlige udgifter for at bevare velfærdssystemerne og de offentlige tjenester, begrænse statens og andre offentlige myndigheders omkostninger til refinansiering og undgå negative følgevirkninger for resten af økonomien, herunder eventuelle afsmittende virkninger på andre lande. Den demografiske udvikling vil også fortsat lægge pres på de aldersrelaterede udgifter. Der skal i euroområdet rettes særlig opmærksomhed på finanspolitik, for konsekvenserne af uholdbare nationale finanspolitikker er langt alvorligere for de øvrige medlemsstater end inden for andre politikområder.

Den generelle tendens med hensyn til den finanspolitiske konsolidering, der finder sted i øjeblikket, viser, at der sker fremskridt: Det årlige offentlige underskud i euroområdet forventes at falde fra et gennemsnit på over 6 % af BNP i 2010 til lige godt 3 % i 2012. Den offentlige gæld forventes at nå sit højeste (ca. 94,5 % af BNP) næste år i euroområdet og i

⁵ Europa-Parlamentet: "Betænkning om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: Gennemførelse af prioriteterne for 2012 [2012/2150(INI)], oktober 2012.

2014 i EU generelt og forventes derefter at begynde at falde (beregnet som en procentdel af BNP).

Den finanspolitiske konsolidering kan have en negativ indvirkning på væksten på kort sigt. Denne indvirkning vil sandsynligvis være alvorligere under en finanskriser, hvor finansieringsvilkårene for andre økonomiske aktører også er skærpet. Dette er imidlertid ikke den eneste faktor, der har betydning for væksten, for afhængigt af, hvilke valg der træffes med hensyn til sammensætningen af den finanspolitiske tilpasning, vil finanspolitikens multiplikatoreffekt være forskellig. Erfaringen har for eksempel vist, at i lande, hvor de offentlige udgifters andel af BNP er relativt høj, og hvor også skatte- og afgiftsniveauet er relativt højt, er en finanspolitisk konsolidering, som gennemføres ved at mindske udgifterne i stedet for at øge skatteprovenuet yderligere, gunstigere for væksten i det lange løb. Mellem 2009 og 2012 indgik der udgifts- og indtægtsmæssige foranstaltninger i omtrent lige stort omfang i den finanspolitiske konsolidering: Udgifterne ventes at være reduceret med 2 procentpoint af BNP, og indtægterne ventes at være steget med 1,3 procentpoint.

Det alternative scenarium med at udskyde den finanspolitiske tilpasning vil være langt dyrere. Adskillige medlemsstater formår ikke at finansiere deres behov på kapitalmarkederne eller kæmper med at styre det stigende antal spreads på deres statsobligationer, som skyldes usikkerhed om deres offentlige financers holdbarhed. For at genoprette investorernes tillid, nedbringe omkostningerne til indfrielse af gæld og skabe et finanspolitisk råderum er der i disse lande behov for en målrettet og tilpas hurtig indsats for at få de offentlige finanser tilbage på ret køl. Den negative indvirkning på væksten kan i stor udstrækning afbødes, såfremt tilpasningen af finanspolitikken er ordentligt tilrettelagt. Hvis den finanspolitiske holdbarhed genskabes, vil det både være til gavn for offentlige og private aktører i disse lande og vil bidrage til EU's overordnede finansielle stabilitet.

Medlemsstaterne befinder sig ikke i den samme finanspolitiske og økonomiske situation, og Kommissionen er derfor tilhænger af en differentieret finanspolitisk konsolideringsindsats, der er tilpasset til det enkelte land. Indsatsen bør i tråd med stabilitets- og vækstpagten have fokus på fremskridt, der kan opgøres i strukturelle snarere end nominelle værdier, og tilpasningen skal sammensættes på en måde, der er til gavn for både væksten og den sociale retfærdighed. En sådan differentieret tilgang kan også være med til at justere ubalancer på de løbende poster.

Stabilitets- og vækstpagten udstikker nogle passende rammer for en fleksibel og effektiv finanspolitisk tilpasning. De finanspolitiske mål er udtrykt i nominelle værdier, og det er ofte dem, der præger overskrifterne. I pagten lægges der imidlertid vægt på den underliggende budgetstilling, og den konsolideringsindsats, som Rådet anbefaler, er derfor udtrykt i strukturelle værdier⁶. Hvis en økonomisk situation, der er værre end forventet, forhindrer en medlemsstat i at nå det aftalte mål, har den mulighed for at få tildelt mere tid til at rette op på sit uforholdsmæssigt store underskud, såfremt betingelserne herfor er opfyldt. I løbet af 2012 blev Spaniens og Portugals frister for at bringe deres offentlige underskud ned under 3 % af BNP eksempelvis forlænget med et år, hvilket giver dem frist indtil 2014 til at nå dette mål. Når først der er rettet op på de uforholdsmæssigt store underskud, forventes medlemsstaterne at kunne nå deres mellemlange budgetmål, hvilket vil sikre fastholdelsen af holdbare offentlige finanser.

⁶ Budgetbalancen er udtrykt i strukturelle værdier, når den er korrigeret for virkningen af den økonomiske cyklus samt engangsforanstaltninger og midlertidige foranstaltninger.

Hvad angår de medlemsstater, som ikke længere kan få refinansieret deres gæld på markedet, er det nødvendigt straks at tilpasse finanspolitikken, så investorernes tillid kan genoprettes hurtigst muligt. En målrettet indsats, der er i tråd med de økonomiske tilpasningsprogrammer, vil desuden fremme den nødvendige afhjælpning af de makroøkonomiske ubalancer. Det bekræftes af den positive tilpasning, som finder sted i Irland, Portugal og Rumænien. I Grækenland har processen imidlertid været mere langvarig og dyrere, hvilket skyldes en kombination af flere faktorer, bl.a. tilbagevendende usikkerhed om programmets gennemførelse.

For medlemsstater med større finanspolitisk råderum kan de automatiske stabilisatorer udnyttes fuldt ud i tråd med pagten. Konsolideringstempoet kan bidrage til væksten, og medlemsstaterne bør ikke glemme de finanspolitiske risici, der kan opstå, hvis konsolideringen forsinkes, i betragtning af de problemer, der er forbundet med et højt gældsniveau, udsigten til en aldrende befolkning og visse landes relativt lave vækstpotentiale samt de negative konsekvenser af en ændring af stemningen på markedet.

Kommissionen vil fortsat være opmærksom på udviklingen i realøkonomien. Kommissionens kommende vinterprognoser, som ventes i starten af næste år, vil vise, om medlemsstaterne følger den aftalte kurs for nedbringelsen af deres strukturelle underskud, og om ændringerne af fristerne for at korrigere de uforholdsmæssigt store underskud bør justeres under fuldt hensyn til ånden og bogstavet i stabilitets- og vækstpagten.

Det er en langvarig proces at genskabe sunde offentlige finanser. Strengt EU-forvaltningsregler og nationale budgetrammer som fastlagt i EU-lovgivningen vil bidrage til at fastholde indsatsen over tid. Reglerne omfatter bl.a. numeriske finanspolitiske regler, mulighed for at søge hjælp hos uafhængige finanspolitiske institutioner og mellemlang planlægning samt multilateral overvågning af fremskridtene.

På de offentlige budgetters udgiftsside er det vigtigt at se på udgifternes samlede effektivitet og virkning. Situationen er forskellig fra land til land, men Kommissionen har anbefalet at være selektiv de steder, hvor der planlægges nedskæringer, af hensyn til det fremtidige vækstpotentiale og vigtige sociale sikkerhedsnet. Kommissionen mener navnlig, at:

- investeringer i uddannelse, forskning, innovation og energi bør prioriteres og styrkes, hvor det er muligt, og at der samtidig skal sikres en effektiv udnyttelse af midlerne. Der bør især også lægges vægt på at fastholde eller styrke arbejdsformidlingens dækning og effektivitet og sikre aktive arbejdsmarkedspolitikker, f.eks. uddannelses tilbud til arbejdsløse og garantiordninger for unge
- der skal arbejdes videre med at modernisere socialsikringssystemerne for at sikre, at de er effektive, tilstrækkelige og bæredygtige. Reformen af pensionssystemerne bør optrappes for at tilpasse pensionsalderen til den forventede levealder, begrænse adgangen til efterlønsordninger og gøre det muligt at blive længere på arbejdsmarkedet. Desuden bør der i lyset af de demografiske udfordringer og presset på de aldersrelaterede udgifter gennemføres reformer af sundhedssystemerne for at sikre omkostningseffektivitet og bæredygtighed, og det skal vurderes, hvordan disse systemer fungerer i forhold til målet om både at sikre en mere effektiv udnyttelse af de offentlige ressourcer og sikre adgang til sundhedsbehandlinger af høj kvalitet.

På statsbudgetternes indtægtsside viser den seneste tendens, at mange medlemsstater har hævet de personlige indkomstskatter og/eller moms⁷. Der er dog stadig mulighed for at ændre fordelingen af den samlede skatte- og afgiftsbyrde og indføre skatte- og afgiftsgrundlag, der er mindre skadelige for væksten og jobskabelsen, og for at gøre skattesystemerne mere effektive, konkurrencedygtige og retfærdige. En sådan ændring kræver en pakkeløsning, der sikrer en rimelig omfordeling og er tilpasset efter forholdene i de enkelte medlemsstater. Kommissionen anbefaler derfor, at:

- skatten på arbejde sænkes markant i de lande, hvor den er relativt høj og hæmmer jobskabelsen. For at sikre, at reformerne er indtægtsneutrale, kan eksempelvis forbrugsafgifter, faste ejendomsskatter og miljøafgifter forhøjes
- der skabes flere indtægter ved at udvide beskatningsgrundlaget snarere end at forhøje trækprocenterne og indføre nye skatter og afgifter. Skattefritagelser, reducerede momssatser eller undtagelser fra punktafgifter bør begrænses eller afskaffes. Miljøskadelige tilskud bør udfases⁸. Overholdelsen af skattereglerne bør forbedres gennem en systematisk indsats for at begrænse den sorte økonomi, bekæmpe skatteunddragelse⁹ og sikre en mere effektiv skatteforvaltning
- mindske de skattefordele, som tilskynder virksomheder til at finansiere deres aktiviteter via låntagning
- der gennemføres reformer af ejendoms- og boligskatterne for at forhindre nye finansielle risici i boligsektoren. Der bør navnlig ses på de aspekter af skatteordningerne, som tilskynder husholdningerne til at optage lån, typisk rentefradrag på boliglån.

Der er for de fleste af disse foranstaltninger udarbejdet detaljerede landespecifikke henstillinger, og der foretages fagfællebedømmelser på EU-plan for at vurdere fremskridtene og bedste praksis. Den store udfordring er nu foranstaltningernes gennemførelse.

2. GENETABLERING AF NORMALE LÅNEMULIGHEDER I ØKONOMIEN

Krisen har haft en langvarig indvirkning på mange offentlige og private aktørers finansielle situation, hvilket har påvirket investorernes og långivernes tillid og den finansielle sektors effektivitet. Spændingerne på statsgældsmarkederne og inden for banksektoren har givet hinanden næring og skabt alvorlige finansieringsproblemer for mange låntagere. Denne udvikling har desuden medført en fragmentering af det finansielle system langs de nationale grænser, hvor de finansielle aktiviteter er blevet indskrænket til de nationale hjemmemarkeder. Den deraf følgende begrænsede eller dyrere adgang til finansiering for mange virksomheder og husholdninger, som ønsker at investere, har til dato været en alvorlig hindring for opsvinget i hele EU. Det høje gælds niveau betyder samtidig, at mange økonomiske aktører er nødt til at mindske deres finansielle risici eller øge deres opsparing. En sådan "nedgearing" kan også skade opsvinget på kort sigt. Problemerne er særlig kritiske i de sårbare eurolande.

På EU-plan er der iværksat flere tiltag, som skal afhjælpe risiciene i den finansielle sektor og rette op på tidligere svagheder i EU-lovgivningen og EU's tilsynssystemer:

⁷ Europa-Kommissionen: "Tax reforms in EU Member States 2012", European Economy, 6/2012.

⁸ I 2013 vil medlemsstaterne desuden begynde at modtage nye indtægter fra auktionering af emissionskvoter under tredje fase af EU's emissionshandelsordning.

⁹ Kommissionen vil inden længe fremlægge en handlingsplan, der skal styrke bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse, samt retningslinjer for god forvaltningsskik på skatteområdet.

- Der er gjort en koordineret indsats for at vurdere risiciene i banksektoren og tilføre bankerne ny kapital. Det er vigtigt hurtigt at få indregnet tab og ryddet op i bankernes balancer, hvis tilliden til markederne skal forbedres.
- Nye EU-tilsynsmyndigheder har været i funktion siden januar 2011 og arbejder på at udvikle et fælles regelsæt, der kan styrke de retlige rammer for finansielle institutioner. Det er nødvendigt hurtigt at nå til enighed om Kommissionens forslag vedrørende bankernes kapitalgrundlag og likviditet, indskudsgarantiordninger og afvikling af banker, hvis der skal skabes en mere sammenhængende ramme for forebyggelse og håndtering af finansielle kriser.
- Der føres et skærpet tilsyn med det private gælds niveau og dermed forbundne finansielle risici, såsom prisbobler på boligmarkedet, gennem Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) og den nye EU-procedure for håndtering af makroøkonomiske ubalancer.
- Kommissionen har foreslået at oprette en bankunion under Den Europæiske Centralbanks myndighed, herunder en fælles tilsynsmekanisme, som skal være en del af grundlaget for styrkelsen af Den Økonomiske og Monetære Union og føre til en yderligere integrering af banktilsynsordninger på EU-plan. Oprettelsen af en sådan mekanisme vil samtidig gøre det muligt at tilføre ny kapital til banker, der ikke formår at rejse kapital på markederne, direkte gennem den europæiske stabilitetsmekanisme.

På nationalt plan kan medlemsstaterne gøre mere for at fremme alternative finansieringskilder, øge likviditeten og mindske virksomhedernes traditionelle afhængighed af banklån, f.eks. ved at:

- fremme nye kapitalkilder, herunder långivning mellem virksomheder, skabe flere muligheder for at udstede virksomhedsobligationer og lette adgangen til risikovillig kapital
- forbedre de offentlige myndigheders overholdelse af betalingsfrister, eftersom deres gennemsnitlige fristoverskridelse er blevet yderligere forværret under krisen, hvilket især medfører problemer for små og mellemstore virksomheder, som i forvejen befinder sig i en vanskelig situation. EU-direktivet om forsinket betaling, som skal være gennemført i national lovgivning inden marts 2013, vil nedsætte grænserne til 30 dage og forbedre erstatningsmulighederne i tilfælde af forsinket betaling
- udvikle offentlige bankers og garantiinstitutioners rolle i forbindelse med finansieringen af små og mellemstore virksomheder. Dette kan afværge nogle af de risici, som private investorer tager, og kompensere for likviditetsmangel eller virksomhedernes lille størrelse, bl.a. gennem nye former for securitisering
- støtte innovative ordninger, f.eks. offentlige ordninger, der giver banker mulighed for at låne til en lavere rente, hvis de øger deres andel af erhvervslån med lang løbetid eller yder billigere lån på lempeligere vilkår til små og mellemstore virksomheder
- sikre en afbalanceret tilgang til markedsafskærmning i forbindelse med optag af lån i bolig for at beskytte sårbare husholdninger og undgå, at bankernes balancer bliver overbelastet. Dette omfatter foranstaltninger til indførelse af ordninger for personlig insolvens, der gør det muligt at ændre lånevilkårene og undgå markedsafskærmning.

Det er desuden vigtigt at gøre fuld brug af eksisterende og nye finansielle EU-instrumenter for at kunne fungere som en katalysator for målrettede investeringer, især investeringer i vigtig infrastruktur:

- Bevillingen på yderligere 10 mia. EUR til Den Europæiske Investeringsbank (EIB) vil gøre det muligt at yde 60 mia. EUR i ekstra finansiering over de næste tre til fire år og vil frigøre et beløb, der er op til tre gange så stort, fra andre finansielle formidlere.
- Projektobligationer er et vigtigt nyt risikodelingsinstrument, som kan frigøre private midler, f.eks. fra forsikringsselskaber og pensionsfonde, og dermed supplere traditionelle banklån. EIB er nået langt med forberedelserne af flere projekter.
- Som led i vækst- og beskæftigelsespagten samarbejder Kommissionen fortsat med medlemsstaterne om at omfordele og fremskynde anvendelsen af EU's strukturfondsmidler for at fremme væksten i navnlig små og mellemstore virksomheder. Medlemsstaterne opfordres desuden til i deres nationale reformprogrammer at angive, hvordan de agter at anvende strukturfondsmidlerne til at støtte væksthæmmende prioriteter i næste programmeringsperiode (2014-2020). Mekanismerne under programmet for konkurrenceevne og innovation, som allerede har mobiliseret 2,1 mia. EUR i risikovillig kapital og skaffet lån til en værdi af 11,6 mia. EUR til små og mellemstore virksomheder, bør også udnyttes fuldt ud.

3. FREMME AF VÆKST OG KONKURRENCEEVNE PÅ KORT OG LÆNGERE SIGT

Krisen har ført til forandringer i økonomien, og nogle af de mere traditionelle sektorer er særlig hårdt ramt, mens nyere sektorer har svært ved at overleve. Den hastighed, hvormed omstruktureringen sker, er en stor udfordring, men den er også en mulighed for at udnytte potentielle nye kilder til vækst og beskæftigelse¹⁰. Sådanne omstruktureringer kommer oveni – og tjener ofte til at korrigere – de mere langsigtede konkurrenceproblemer, mange økonomier står over for. Det fremgår af rapporten om varslingsmekanismen, som blev vedtaget sideløbende med denne undersøgelse, at udviklingen i priskonkurrencedygtigheden og i den ikke-prismæssige konkurrencedygtighed bidrager positivt til at forbedre eksterne ubalancer, omend med en vis forsinkelse. De medlemsstater, som ligger under for et stort markedspress, har gennemført store reformer, men der skal gøres mere for at forbedre den interne og eksterne konkurrencedygtighed i en lang række medlemsstater.

Som illustreret i de landespecifikke henstillinger findes der ikke en standardløsning, men der er fælles mål og en række reformer, som bør overvejes. Der er også mange eksempler på god praksis, herunder tilfælde, hvor man i Europa er førende på verdensplan, som man kan trække på. Nogle reformer viser først resultater efter et vist tidsrum, mens andre giver mere umiddelbare resultater.

Det er nødvendigt at skabe nogle overordnede betingelser på nationalt plan, og blandt prioriteterne regnes:

¹⁰ Første udgave af rapporten om integration i det indre marked (COM(2012) 752), som ledsager denne undersøgelse, beskriver tilfælde af uudnyttede vækstkilder. Der findes yderligere oplysninger i Kommissionens kommende undersøgelse "Omkostningerne ved ikke at virkeliggøre Europa: det uudnyttede potentiale i det indre marked".

- Større innovation, ny teknologi og mere offentlig og privat investering i forskning og udvikling. I den forbindelse vil målrettet støtte fra offentlige myndigheder og en større konkurrence om forskningstilskud fortsat spille en vigtig rolle.
- Bedre uddannelsessystemer og bedre kvalifikationer generelt, idet der skal være en større forbindelse mellem arbejdsmarkedet og uddannelsessystemet.
- Bedre erhvervsvilkår, idet der bør stilles færre krav til at starte en ny virksomhed, procedurerne for at give tilladelse og licens bør forenkles, overholdelsen af skattereglerne bør gøres enklere, og virksomhedernes administrative byrde bør generelt reduceres. Navnlig bør man afskaffe hindringerne for de aktiviteter, der skaber stor beskæftigelse, f.eks. bygge- og anlægssektoren, tjenesteydelser til virksomheder, logistik, turisme og engroshandelen.
- Bedre udnyttelse af potentialet inden for den grønne økonomi, idet der bør indføres et klart regelkompleks, og de nye markeder og teknologier bør fremmes. Navnlig bør der gennemføres mere ambitiøse renoveringsprogrammer for at skabe større energieffektivitet – herunder men ikke begrænset til kravene i EU's energieffektivitetsdirektiv – som ud over de miljømæssige fordele kan give besparelser og skabe job. Der er også et stort beskæftigelsespotentiale i bedre affaldshåndtering, vandforvaltning og genanvendelse, samtidig med at man sikrer forsyningen af knappe ressourcer og materialer.

Det europæiske indre marked giver erhvervslivet mange muligheder for at udvikle bedre tjenester og varer, som forbrugerne kan nyde godt af. Med hensyn til tjenester er der mange gevinster at hente, hvis medlemsstaterne forbedrer gennemførelsen af tjenesteydelsesdirektivet ved:

- at opfylde deres forpligtelser til at fjerne restriktioner, som bygger på tjenesteyders nationalitet eller opholdsland
- at se på nødvendigheden og rimeligheden af en regulering af liberale erhverv, navnlig faste tariffer, og begrænsninger i selskabsstrukturer og aktiebesiddelser
- at se på anvendelsen af bestemmelsen om fri udveksling af tjenesteydelser for at fjerne uberettiget dobbeltregulering i sektorer såsom bygge- og anlægssektoren, tjenesteydelser til virksomheder og turisme og sikre gennemsigtig prissætning af sundhedsydelser
- at styrke konkurrencen i detailsektoren ved at mindske driftsmæssige restriktioner, navnlig ved at afskaffe økonomiske behovsprøver.

De europæiske netværksindustriers resultater har også en stor afsmittende virkning på resten af økonomien og kan forbedres betydeligt ved:

- at der skabes de rette incitamenter til en hurtig landsomspændende udbygning af højhastighedsinternet og udvikling i mobildatatrafikken. Regeringer skal frigive frekvensbånd til trådløst bredbånd
- at det sikres, at den tredje energipakke, især udskillelse af nettene, gennemføres og implementeres fuldt ud, at de nationale myndigheder er uafhængige og har de fornødne beføjelser, og at de regulerede energipriser gradvist afvikles, samtidig med at sårbare forbrugere beskyttes
- at gennemførelsen af det fælles europæiske luftrum fremskyndes ved at mindske opsplittningen af lufttrafikstyringen og forbedre organiseringen af luftrummet
- at indenlandske jernbanemarkeder for personbefordring åbnes op for konkurrence, navnlig ved lige adgang til infrastruktur

- at havne integreres bedre i logistikkæden gennem en afskaffelse af hindringer for adgang til havnefaciliteter
- at de resterende cabotagerestriktioner afskaffes, således at udbud og efterspørgsel i international transport afstemmes bedre
- at der i overensstemmelse med e-handelsdirektivet anvendes harmoniserede regler for krav til gennemsigtighed og oplysning for erhvervslivet og forbrugere.

Produktmarkederne ville også kunne give bedre resultater, hvis de nationale standardiseringsorganer opfylder de mål, der er sat på EU-plan, især om at gå fra nationale standarder til EU-standarder. Der bør underrettes fuldt ud om tekniske forskrifter for ikt-produkter og ikt-tjenester, således at de bliver lettere at omsætte på det indre marked.

4. BEKÆMPELSE AF ARBEJDSLØSHEDEN OG KRISENS SOCIALE KONSEKVENSER

I løbet af de seneste tolv måneder er antallet af arbejdsløse steget med 2 millioner til mere end 25 millioner. Arbejdsløsheden er på 10,6 % i EU og 11,6 % i euroområdet. Antallet af langtidsledige er stigende og næsten en ud af to arbejdsløse har været arbejdsløs i over et år. Der er stor forskel på arbejdsløshedsprocenten i de forskellige lande i Europa, idet nogle har en arbejdsløshed på under 5 %, mens andre er oppe på over 25 %. Unge er særlig hårdt ramt, idet ungdomsarbejdsløshedsprocenten er over 50 % i visse lande¹¹, men andre aldersgrupper er også ramt.

I betragtning af arbejdsløshedens varighed, den hurtige omlægning af økonomien og vanskelighederne ved at finde et job er der en risiko for, at arbejdsløsheden i højere grad vil blive strukturel, og at et stigende antal personer vil trække sig fra arbejdsmarkedet¹². Der er også tydelige tegn på, at risikoen for fattigdom og social udelukkelse stiger i mange medlemsstater¹³. Det ekstra pres på de sociale beskyttelsessystemer påvirker ligeledes kapaciteten til at udføre velfærdsopgaverne.

De ringe udsigter til vækst og tidsintervallet mellem økonomisk genopretning og genopretning på arbejdsmarkedet betyder, at der ikke er udsigt til nogen umiddelbar eller automatisk forbedring af beskæftigelsessituationen. Det er et stort problem for EU overordnet set, samt for de lande, hvor situationen er værst, og det kræver, at de offentlige myndigheder og arbejdsmarkedets parter gør en mere målbevidst indsats.

Ud over konsekvenserne af den nuværende krise skaber den strukturelle udvikling hen imod en ældre og inden længe en svindende befolkning i den erhvervsaktive alder i dele af Europa særlige problemer. Det har tidligere vist sig at være ineffektivt og meget dyrt at opfordre ældre arbejdstagere til at gå tidligt på pension i håbet om, at de erstattes af unge, og det er ikke en model, der bør gentages.

¹¹ I det seneste år har Kommissionen oprettet arbejdsgrupper, som skal hjælpe de lande, der har den højeste arbejdsløshedsprocent, med at omlægge EU-midler, således at de kan benyttes til at støtte uddannelse og jobmuligheder for unge. Se de første resultater på: http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/president/pdf/council_dinner/youth_action_team_en.pdf

¹² Der findes yderligere oplysninger i udkastet til den fælles beskæftigelsesrapport, som ledsager denne undersøgelse.

¹³ Antallet af mennesker, som risikerer fattigdom og social udelukkelse, er steget siden 2008 i 13 af de 23 medlemsstater, som der forelå oplysninger om i 2011.

På trods af det høje arbejdsløshedsniveau er der også situationer, hvor de rette kvalifikationer mangler, og hvor udbud og efterspørgsel er dårligt afstemt, og visse regioner eller sektorer mangler arbejdskraft med de rette kvalifikationer. Det er derfor meget vigtigt at få flere ud på arbejdsmarkedet, øge kvalifikationerne og skabe større mobilitet.

Der gennemføres flere ambitiøse reformer rundt om i Europa. I lande under finansielt pres er der truffet foranstaltninger til at fremme fleksible arbejdstidsordninger i virksomhederne, reducere fratrædelsesgodtgørelser i forbindelse med standardkontrakter og forenkle procedurerne for individuelle eller kollektive afskedigelser. Der er også taget skridt til at øge fleksibiliteten i forbindelse med fastsættelsen af lønninger, f.eks. ved at give virksomhederne større mulighed for at udtræde af generelle overenskomster og tage lønftaler på sektorniveau op til revision.

Forberedelser til et opsving med stor beskæftigelse

Det er vigtigt at gøre mere for, at arbejdsmarkedet bliver mere modstandsdygtigt, og at investere i menneskelige ressourcer, således at virksomheder kan ansætte folk og tilpasse sig, og flere mennesker får mulighed for at forblive erhvervsaktive og tage nye udfordringer op. Arbejdsmarkedets parter spiller sammen med de offentlige myndigheder en vigtig rolle. Derfor anbefaler Kommissionen især:

- at skattetrykket på arbejdskraft begrænses, navnlig for de lavtlønnede, som led i en generel indsats for at lette skattetrykket på arbejde. Man kunne også overveje midlertidige reduktioner i socialsikringsbidrag eller jobtilskudsordninger for nyansatte, navnlig for lavtlønnede langtidsløst, med henblik på at fremme beskæftigelsen, forudsat at der er tale om en målrettet indsats
- at arbejdsmarkedet fortsat moderniseres gennem en forenkling af lovgivningen på arbejdsmarkedets område og indførelsen af fleksible arbejdstidsordninger, herunder kortere arbejdstid og arbejdsvilkår, der er befordrende for, at arbejdstagerne bliver på arbejdsmarkedet i længere tid. Ved at mindske forskellene i jobbeskyttelsen mellem forskellige former for ansættelseskontrakter, burde man også kunne reducere segmenteringen på arbejdsmarkedet samt det sorte arbejde i flere lande. Man bør holde øje med konsekvenserne af arbejdsløshedsunderstøttelse for at sikre, at modtagerne er berettigede, og at der stilles effektive krav til jobsøgning
- at der ses på virkningen af løndannelsesmekanismerne, navnlig på indekseringen, og at de om nødvendigt ændres under hensyntagen til national høringspraksis, således at de i højere grad afspejler udviklingen i produktiviteten og fremmer jobskabelsen. Det er vigtigt, at mindstelønsniveauet giver den rette balance mellem jobskabelse og passende indkomst
- at jobpotentialer i sektorer med vækst, f.eks. grøn økonomi, sundhedspleje og it, udnyttes fuldt ud ved hjælp af et moderne og pålideligt regelkompleks, udvikling af de rette færdigheder og målrettet offentlig støtte¹⁴.

Større beskæftigelsesegnethed, især blandt unge

Medlemsstaterne bør samtidig gøre mere for at bekæmpe arbejdsløshed, forbedre beskæftigelsesegnetheden og støtte adgangen til beskæftigelse eller tilbagevenden til arbejdslivet, navnlig for langtidsløst og unge. Det omfatter foranstaltninger, som:

¹⁴ Kommissionen redegjorde nærmere for, hvordan dette potentiale kan udnyttes, i meddelelsen "Et opsving med høj beskæftigelse" (COM(2012) 173) af 18.4.2012.

- fremmer den offentlige arbejdsformidling og sætter gang i aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger, herunder opkvalificering, personlig jobsøgningshjælp, støtte til iværksættere og selvstændige samt mobilitetsstøtteordninger. På trods af ekstra ressourcer til sådanne tiltag eller forsøg på at gøre dem mere effektive svarer den støtte, der ydes, ikke til den stigning i antallet af jobsøgende, der ses i mange lande
- nedbringer antallet af unge, der forlader skolen tidligt, og gør overgangen fra skole til arbejde lettere ved, at der tilrettelægges praktikpladser af god kvalitet, lærepladser og tostrengede uddannelsesmodeller, dvs. teori på skolebænken og praksis på en arbejdsplads. Man bør udvikle de færdigheder, som iværksættere har brug for for at starte en ny virksomhed, og som gør de unge mere beskæftigelsesegnede¹⁵
- gør det muligt at udvikle og indføre "ungdomsgarantier", dvs. en garanti til alle unge under 25 år om, at de senest fire måneder efter, at de har forladt det formelle uddannelsessystem eller er blevet arbejdsløse, får et tilbud om beskæftigelse, uddannelse, en læreplads eller en praktikplads. Sådanne ordninger kan samfinansieres af Den Europæiske Socialfond¹⁶
- fremmer sekundære forsørgeres deltagelse i arbejdsmarkedet og adgang til beskæftigelse ved hjælp af passende skatteincitamenter og børnepasningsmuligheder til en rimelig pris
- forbedrer adgangen til livslang læring gennem hele arbejdslivet, herunder for ældre ansatte, ved at styrke partnerskabet mellem offentlige og private institutioner, der deltager i udbuddet, anvendelsen og ajourføringen af specifikke færdigheder
- styrker forbindelsen mellem uddannelsessystemer, livslang læring og arbejdsmarkedsbehov. Korte videregående uddannelser på to år, hvor der fokuseres på de områder, hvor der mangler færdigheder, samt målrettede mobilitetsordninger, kan i visse tilfælde være specielt effektive
- fremmer grænseoverskridende arbejdskraftmobilitet ved at fjerne juridiske hindringer og fremme anerkendelsen af erhvervskvalifikationer og -erfaring. Samarbejdet mellem arbejdsformidlinger bør styrkes, og EURES-plattformen kunne være grundlaget for et mere integreret europæisk arbejdsmarked.

Større social rummelighed og fattigdomsbekæmpelse

Ud over disse foranstaltninger er der behov for at gøre en yderligere indsats for at sikre, at socialsikringsordningerne beskytter effektivt mod krisens følger, at den sociale rummelighed fremmes, og at fattigdommen bekæmpes.

- Der bør udarbejdes strategier for social rummelighed, som omfatter effektiv og passende indkomststøtte, foranstaltninger til bekæmpelse af fattigdom, herunder fattigdom blandt børn, samt en bred adgang til tjenester af god kvalitet til en rimelig pris, såsom sociale ydelser, sundhedsydelser, børnepasning, bolig og energi.
- Forbindelsen mellem socialhjælp og aktiveringsforanstaltninger bør styrkes ved hjælp af mere individuelle ydelser ("one-stop shop") og ved i højere grad at få

¹⁵ Kommissionen vedtog den 20. november 2012 en meddelelse om "Nytænkning på uddannelsesområdet" (COM(2012) 669).

¹⁶ Kommissionen vil inden længe fremlægge en "ungdomsbeskæftigelsespakke".

sårbare grupper til at benytte sig af de foranstaltninger, de tilbydes. Når arbejdsmarkedet kommer ovenpå igen, er det vigtigt, at kriseforanstaltningerne afvikles, samtidig med at de helt basale sikkerhedsnet bevares.

5. MODERNISERING AF DEN OFFENTLIGE FORVALTNING

Presset på de offentlige finanser har skabt et nyt behov for at modernisere den offentlige administration. I EU udgør de offentlige udgifter næsten 50 % af BNP, og den offentlige sektor tegner sig for næsten 17 % af den samlede beskæftigelse.

Medlemsstaterne har gennem årene truffet foranstaltninger til at gøre deres offentlige tjenester mere effektive og til at forbedre den offentlige administration og den dømmende magt og gøre dem mere gennemsigtige. Disse reformer har været særligt vidtrækkende i lande med finansielle problemer. Man har bl.a. omstruktureret lokale og centrale regeringer, rationaliseret lønsystemet i den offentlige sektor og ledelsen af statsejede virksomheder, moderniseret processen for offentlige indkøb, foretaget omfattende udgiftsrevisioner og fremmet foranstaltninger til en effektivisering af hele den offentlige sektor, såsom større brug af fælles tjenester og it-løsninger. I mange tilfælde har medlemsstaterne og Kommissionen samarbejdet i form af en levering eller udveksling af teknisk bistand.

De forskellige foranstaltninger, som er beskrevet ovenfor – såsom en fuldstændig og korrekt gennemførelse af EU-retten, effektive skatteinddrivelses- og sundhedssystemer, behovet for at nedbringe forsinkelser i udbetalinger og en gennemgang af de offentlige arbejdsformidlinger – kan have en stor positiv indflydelse og bør fortsætte. Derudover er det Kommissionens opfattelse, at især følgende kunne bidrage til vækst:

- Anvendelse af en forsvarlig økonomisk forvaltning, idet de muligheder, der er forbundet med offentlige indkøb, udnyttes til støtte for markedskonkurrencen og udvikling af den elektroniske indkøbskapacitet i hele det indre marked. Sådanne tiltag bør ikke blot bidrage til større effektivitet og rimelige forhold, men bør også bidrage til at bekæmpe korruption.
- Forenkling af regelkomplekset for erhvervslivet og reduktion af den administrative byrde og af bureaukratiet, især på nationalt niveau.
- Sikring af en omfattende interoperabel digitalisering af den offentlige administration med det formål at skabe brugervenlige procedurer for tjenesteudbydere og -modtagere samt administrativ forenkling og åbenhed. Det er især vigtigt, at onlinetjenester og forskningscentre i hele EU er interoperable på tværs af grænser.
- Retssystemerne skal gøres bedre og mere uafhængige og effektive, det skal sikres, at sager kan blive afgjort inden for en rimelig frist, og der skal slås til lyd for en større anvendelse af alternative tvistbilæggelsesordninger. Dette burde mindske omkostningerne for erhvervslivet og gøre landet mere attraktivt for udenlandske investorer.
- Der bør gøres større brug af EU's strukturfonde ved at udnytte den administrative kapacitet til at sikre en hurtigere fordeling af uudnyttede midler.

KONKLUSION

EU's økonomi er langsomt ved at komme ud af den største finansielle og økonomiske krise, der er set i flere årtier. Medlemsstaternes udgangspunkt er ikke det samme, deres problemer er

forskellige og ikke lige store, og reformerne skrider frem i forskelligt tempo. Situationen er fortsat vanskelig. Gennemførelsen af reformerne er i gang, og der foretages stadig betydelige tilpasninger, men der er tegn på, at udviklingen i løbet af næste år vil gå i den rigtige retning. I de medlemsstater, hvor man har gennemført store reformer, begynder indsatsen at bære frugt: ubalancer reduceres, og konkurrenceevnen bliver bedre.

Denne proces handler ikke kun om at få vækst igen, men også om at få lagt grunden til en anden form for vækst efter krisen. Strukturelle reformer på nationalt og europæisk plan skal styrke EU's evne til at konkurrere globalt og skabe vækst i EU gennem aktiviteter, der er bæredygtige og giver EU de politikker og instrumenter, der er nødvendige for at sikre en fremtid med velstand og inklusiv vækst, hvor ressourcerne udnyttes effektivt. Solidaritet og retfærdighed – i de enkelte lande, men også i hele Europa – er centrale forudsætninger for at sikre, at indsatsen bliver politisk og socialt acceptabel og til gavn for alle.

Der er allerede truffet mange vigtige beslutninger i medlemsstaterne og på EU-plan. Nu er det tid til at holde kursen og gennemføre de tiltag, der er aftalt. Hvis der skal skabes fornyet tillid og vækst, er det også vigtigt at holde reformtempoet, især inden for følgende områder:

- Der skal bringes orden i de offentlige finanser, således at de er i balance. Det er vigtigt ikke bare af hensyn til investorenes tillid på kort sigt, men også for at kunne opfylde de behov, der følger af et aldrende samfund, og for at kunne give de kommende generationer gode fremtidsudsigter. Der er forskel på, hvor hurtig og hvor drastisk den finanspolitiske konsolidering skal være: nogle medlemsstater skal nedbringe underskuddet hurtigt, mens andre har større råderum. Enhver negativ indvirkning på væksten på kort sigt kan afhjælpes ved hensigtsmæssige foranstaltninger på udgifts- og indtægtssiden i statsbudgetterne.
- Arbejdet med at reparere den finansielle sektor skal fortsætte, således at man kan genskabe den finansielle stabilitet og skabe bedre finansieringsvilkår for økonomien, herunder gennem alternative finansieringskilder. Der er behov for større fremskridt på EU-plan for at etablere et integreret tilsyn og styrke de retsregler, der gælder finansielle institutioner.
- De strukturelle reformer skal styrkes, således at væksten og konkurrencedygtigheden fremmes. Der er stadig en lang række foranstaltninger, man kan overveje på nationalt plan, nu hvor EU-lovgivningen er på plads og kan tjene som katalysator for forandring. Der er meget at lære fra bedste praksis i medlemsstaterne og i lande uden for EU.
- Det haster at få gjort noget ved arbejdsmarkedssituationen og den sociale situation. Der skal indføres aktive arbejdsmarkedspolitikker, den offentlige arbejdsformidling skal styrkes og forbedres, lovgivningen på arbejdsmarkedsområdet skal forenkles, og det er centralt i forbindelse med en sådan strategi at sikre, at lønudviklingen fremmer jobskabelsen. Det er især vigtigt at se på de unges situation. Der bør endvidere gøres mere for at fremme social rummelighed og bekæmpe fattigdom ved at styrke de allervigtigste sikkerhedsnet.
- Vækststrategier på såvel nationalt plan som på EU-plan kan kun gennemføres ved hjælp af effektive offentlige administrationer. Der kan gøres mere for at modernisere den offentlige administration, f.eks. i forbindelse med offentlige indkøb, for at gøre

retsvæsenet bedre og mere uafhængigt og for at anvende EU's strukturfonde mere effektivt.

De retningslinjer, der er beskrevet i denne årlige vækstundersøgelse, vil blive drøftet på EU-plan med henblik på forberedelsen af Det Europæiske Råds møde i marts og udarbejdelsen af ajourførte nationale programmer og landespecifikke henstillinger. Kommissionen vil arbejde tæt sammen med de nationale myndigheder, herunder de nationale parlamenter, EU-institutionerne og andre involverede parter for at skabe en fælles følelse af ejerskab og følge fremskridtet som led i EU's generelle bestræbelser på at komme ud af krisen og lægge fundamentet til en intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst i hele EU.